

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 250/2022
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Драгане Миросављевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Новица Јовановић из ..., против тужене Економско – трговинске школе, Параћин, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Параћин, ради исплате трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3123/20 од 06.04.2021. године, у седници одржаној 10.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3123/20 од 06.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3123/20 од 06.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 89/20 од 22.06.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са посла за период од октобра 2015. године закључно са септембром 2018. године, исплати тужиљи појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 56.596,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3123/20 од 06.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и

против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплати на име трошкова за долазак и одлазак са рада, којим је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиље и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права који је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на одлуке апелационих суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 02.11.2018. године. Вредност предмета спора износи 60.406,59 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**